

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/28/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

179/2011. (VI. 22.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2011. január 12-én előterjesztett **panaszát** a 2011. június 22-én - dr. Kozma Ákos elnökhelyettes, testületi tag és dr. Féja András testületi tag távollétében - megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

elutasítja és átteszi

az ügyben hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szerv – a Nyírbátori Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A Testület megállapítása szerint a panaszt részben nem az arra jogosult terjesztette elő, részben pedig elkésett.

A késvé előterjesztett sérelmek elbírálására ugyanakkor a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 93/B. § (2) bekezdés alapján az intézkedést foganatosító rendőri szerv vezetője jogosult.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2011. január 12-én postai úton terjesztette elő panaszát, amit 2011. február 16-án kiegészített. Panaszában előadta, hogy 2009. június 16-án két rendőr, valamint S. I. – aki börtönőrként dolgozik – testvéreivel együtt rájuk támadt, és megfenyegette őket. A kiabálásra felébredt a panaszos nagyobbik fia, akit a két rendőr jelenlétében meg is vertek.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos előadta továbbá, hogy fiai 2010. december 22-én elmentek szánkózni egy közeli dombra. Útközben találtak egy nagydarab fát, amit haza akartak vinni, azonban S. I. meglátta őket, és rájuk kiáltott Az egyik fiú haza tudott szaladni, értesíteni a szüleit, a másik fiút azonban S. I. verni kezdte. Amikor a panaszos odaért, a férfi még mindig ütötte a fiút, és a panaszos hiába kérte, hogy hagyja abba, a férfi a verést tovább folytatta. Amikor a panaszos közelebb ment, hogy kiszabadítsa a fiát, S. I. őt is ütni kezdte, ekkor azonban már a panaszos is neki esett. Nem sokkal később megérkezett a panaszos férje is, aki kiszabadította a fiukat a férfi kezei közül, és haza mentek. A történetek után, délután egy óra körül kiérkeztek a rendőrök a panaszos lakóhelyére, és a panaszost a férjével együtt előállították. Az előállítás során az eljáró rendőrök bilincset nem alkalmaztak.

A panaszos elmondása szerint semmilyen jogukról nem tájékoztatták őket, csak azzal fenyegetőztek, hogy kiskorú veszélyeztetése miatt elveszik tőlük öt gyermeküket, a panaszost és férjét pedig börtönbe zárják. A panaszos elmondta, hogy a férje írni, olvasni nem tud, csak a nevét tudja leírni, mégis aláírták vele a vallomását anélkül, hogy azt felolvasták volna neki. Vallomásukat és a bizonyítékokat elmondása szerint a rendőrök megsemmisítették, őket pedig gyalog engedték haza este 11 óra körül. Az ügyben a két gyermeket is kihallgatták a panaszos jelenlétében, mert ő nem engedte, hogy nélküle folytassák le a kihallgatásukat. A panaszos elmondta, hogy abból is látszik, hogy a vád nem fedí a valóságot, hogy a gyerekeinél fát, fűrész, illetve fűrészport nem találtak. A panaszos végül előadta, hogy ő nem bántalmazta vasrúddal S. I.-t, véleménye szerint, amennyiben így lett volna, a rudat elkobozták volna a rendőrök.

2) A panaszbeadvány ismeretében az előadó testületi tag levélben tájékoztatta a panaszost a Testület hatáskörére irányadó szabályokról, így arról is, hogy a büntetőeljárás keretei között fogatosított rendőrségi eljárási cselekmények érdemi vizsgálata nem tartozik a Testület hatáskörébe.

Tájékoztatta továbbá a panaszost arról, hogy a férjével szemben fogatosított intézkedés jogszerűségét csak akkor tudja vizsgálni, ha a panaszos férje önállóan is panaszt terjeszt elő, vagy a panaszos férje képviselőjében is eljár, ebben az esetben azonban szükség van egy erre vonatkozó meghatalmazás csatolására. A Testület levelét a panaszos – a visszaérkezett térítvevény tanúsága szerint – 2011. február 15-én vette át, az azóta eltelt időben azonban nem érkezett meghatalmazás a panaszostól.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatók.

A rendőrség – egyéb iratok mellett – megküldött egy, a panaszos által aláírt, Nyilatkozat elnevezésű dokumentumot, amely tartalmazza, hogy a panaszos a jogorvoslati jogairól való tájékoztatást az Rtv. 92. és 93. §-a alapján megkapta, a vele szemben alkalmazott intézkedéssel szemben panasszal nem él, az Rtv. 33. § (4) bekezdés alapján az előállítás okáról, annak várható időtartamáról a tájékoztatást szóban megkapta, valamint az előállítás időtartamáról kiállított (a Nyilatkozathoz mellékelte) igazolást átvette. A panaszos nyilatkozott továbbá arról, hogy étkeztetést nem kér, betegségben nem szenved, sérülése az intézkedés

során nem keletkezett, és orvosi ellátásban nem részesült. Az előállítás időtartamáról kiállított igazolás szerint a panaszos előállítása 15 óra 15 perctől 17 óra 10 percig tartott.

III.

1) A panasz azon részével összefüggésben, amely a panaszos férjével szembeni rendőri intézkedéseket sérelmezi, a Testület az alábbi megállapításokat teszi.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. §-ának (1) bekezdése szerint: akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el. Ugyanezen törvényhely (3) bekezdése szerint a panasz meghatalmazott útján is előterjeszhető.

Az idézett rendelkezés szerint a Testület eljárását – akár személyesen, akár képviselő útján – csak az kezdeményezheti, akit a rendőri intézkedés érintett. A Testület erre levélben hívta fel a panaszos figyelmét, és tájékoztatta arról, hogy a férje ellen foganatosított intézkedések vizsgálatára csak akkor van lehetősége, ha a férje a saját nevében panaszt terjeszt elő, vagy a panaszost a panaszeljáráásban való közreműködésre felhatalmazza.

A Testület tájékoztató levelét a panaszos – a visszaérkezett tértivevény tanúsága szerint – 2011. február 15-én átvette, az azóta eltelt időben azonban válaszul sem a férj által aláírt panaszbeadvány, sem meghatalmazás nem érkezett a Testülethez.

Ennek következtében a panasz azon részének vizsgálatát, amely a panaszos férjének sérelmeit taglalja, a Testület nem végezhette el, mivel azt nem az arra jogosult terjesztette elő.

2) A panaszos személyét ért sérelmek kapcsán a Testület a következőket rögzíti.

Az Rtv. 93. §-ának (1) bekezdése értelmében „a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni”.

A panaszos előterjesztéséből megállapítható, hogy a sérelmek felismerése – azok jellegéből fakadóan – egybe esett az intézkedés foganatosításának időpontjával, így a konkrét esetben az Rtv. 93. §-ának (1) bekezdés első fordulata alkalmazásának volt helye. Mivel a sérelmezett intézkedésre 2010. december 22-én került sor, a panasz előterjesztésére nyitva álló határidő december 30-án járt le. A panaszos azonban panaszát csak 2011. január 12-én adta postára.

A Testület döntésének meghozatalakor figyelemmel volt arra a körülményre, hogy a panaszos a Nyilatkozat elnevezésű iraton aláírásával ismerte el, hogy az intézkedéssel szemben igénybe vehető jogorvoslati lehetőségekről tájékoztatást kapott, és arra is, hogy a Testület neve és elérhetőségei az általa szintén aláírt igazoláson szerepeltek. Ezek a dokumentumok alátámasztották, hogy tájékoztatási kötelezettségét a konkrét esetben a rendőrség megfelelően teljesítette, így a nyolc napos törvényi határidő elmulasztását a panaszos nem tudta kimenteni.

A fentiek miatt a Testület a panasz azon részét, amely a panaszossal szemben végrehajtott rendőri intézkedésekkel kapcsolatos, a beadvány elkészítése miatt kénytelen volt elutasítani.

Tekintettel azonban arra, hogy a panasz ezen része az intézkedést fogantató szervnél határidőben előterjesztettnek minősül, a Testület a panaszt közigazgatási hatósági eljárás lefolytatása céljából átteszi a Nyírbátori Rendőrkapitánysághoz.

IV.

A Testület a fentiek alapján – figyelemmel az Rtv. 92. § (1) és (3) bekezdésében, 93. § (1) bekezdésében, valamint a 93/B. § (2) bekezdésében foglaltakra – a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2011. június 22.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kádár András Kristóf
előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag